

24 ára gamla

Malan Jákupsdóttir Heinesen

ALTÍÐ VILJAÐ FERÐAST KRING ALLAN HEIMIN

Beint áðrenn sumarfrítíðina fór Malan úr Klaksvík til býin San Miguel de Allende í Meksiko, har hon komandi trýggjar mánaðirnar skuldi arbeiða sum sjálvboðin í einum barnagarði fyri børn hjá stakum mammum. Hetta vóru nakrir mánaðir, ið vístu Maluni á stóra lívsgleði, ókugandi dirvi og ótroyttliga orku hjá nøkrum mammum, sum annars livdu á lívsins skuggasíðu

RAGNHILD ELLINGSGAARD

Sum smágenta segði hon við mammu sína, at hon vildi ferðast kring allan heimin og at hon vildi arbeiða á einum barnaheimi. Tí ivast 24 ára gamla Malan ikki eina løtu, tá hon á eini danskari heimasíðu sær eina leinkju til ein barnagarð í Meksiko. Hetta er ein ókeypis barnagarður fyri børn hjá stakum mammum, sum ikki hava nakran annan møguleika at fáa børnini ansaði, meðan tær eru til arbeiðis.

Hetta var akkurát tað, greiðir Malan Jákupsdóttir Heinesen frá hetta vakra kvöldið, meðan summarið so spakuliga verður til heyst. Vit eru í Klaksvík. Uttanfyri valdar friður, meðan myrkrið leggur seg yvir hvílandi býin. Mótsetningurin er stórus millum umstøðurnar her og tað, sum meksíkanski býurin San Miguel de Allende bjóðaði henni teir trýggjar mánaðirnar, hon vitjaði har.

Húsið hjá einglunum

Í barnagarðinum hjá einglunum, Casa de los Angeles, tekur gamla Donna hvønn morgun ímóti teim umleið 100 børnunum, sum hava sína dagligu gongd á stovninum. Hon biður teimum ein góðan morgun og smílist til mammurnar, sum skunda sær víðari til arbeiðis. Hetta er ein barnagarður fyri børn hjá stakum

San Miguel de Allende er ein gamal og tiltikin hugnaligur býur

Kvinnurnar, sum vit hittu, vóru sterkar mammur, sum bara ynsktu tað besta fyri teirra børn«

mammum. Barnagarðurin er ein ókeypis tænasta, sum er sera væl-komin. Um børnini ikki vóru har, so høvdu tey helst ansað hvør øðrum heima við hús. Púra einsamøll, til mamman kom aftur frá arbeiði. Donna, sum upprunaliga kemur úr Amerika, setti á stovn barnagarðin fyri mongum árum síðani og er onkursvegna vorðin ímyndin av góða andanum, sum sermerkir staðið. Tað er eisini hon, sum hvønn morgun ynskir Maluni ein góðan morgun.

Tað er óhugnaligt at hugsa, at nógva staðni í heiminum eru umstøðurnar so vánaligar, at foreldur mugu lata børnini verða einsamøll heima, meðan tey sjálvi fara til arbeiðis fyri nakrar fáar krónur. Á barnagarðinum hoyrði eg um fyra ára gomul børn, sum einsamøll

høvdu ansað yngnu systkjum heima ein heilan arbeiðsdag, greiðir Malan spakuliga frá, meðan hon letur tankarnar reika aftur til tíðina beint áðrenn sumarfrítíðina í ár.

Dansur, sangur og spæl

Í trýggjar mánaðir arbeiðdi Malan sum sjálvboðin í barnagarðinum. Hon búði í einum húsi nærhendis saman við fleiri øðrum sjálvbodnum, sum eisini arbeiðdu á sama stað. Hvønn morgun hittust tey í garðinum uttanfyri húsið og fylgdust teir 20 minuttirnar, sum tað tók at ganga til arbeiðis. Longu fyrsta degin verður Malan móttikin av rennandi smábørnum, sum øll hálsfevna hana, meðan tey práta, syngja og flenna.

Eg smeltaði beinanvegin, flennir hon so hjartaliga og leggur afturat, at

hóast ein kann hugsa, at barnagarðar kring heimin kunnu líkjast, so er hetta ikki heilt so.

Vit royndu alla tíðina at læra børnini rættiliga nógv, so á onkran hátt líktist hetta viðhvørt einum skúla heldur enn einum barnagarði. Ikki tí, ein stórus partur var eisini spæl og dansur, sum tey gjørdur ordiliga nógv við, sigur Malan og leggur afturat, at eitt eyðkenni fyri hesi børnini var teirra ótrúliga lívsgleði.

Tey dansaðu, sungu og vóru bara so ótrúliga glað. Tað smíttar!, smílist Malan, meðan hon minnst aftur á øll tey smáu andlitini, sum vóru ein so stórus partur av hennara gerandis-degi í trýggjar mánaðir.

Í barnagarðinum valdaðu nakrar greiðar reglar. Børnini skulu koma hvønn morgun áðrenn kl. 09 og mammurnar skuldu halda seg til tað, sum barnagarðurin kravdi av teimum. Hetta var tó ikki ræðandi á nakran hátt, greiðir Malan frá.

Við okkara hugsanarhátti kann tað kanska tykjast eitt sindur fýrakantað, men hjá teimum var alneyðugt við greiðum reglum. Mammurnar trivust eisini væl við hesum og eg merkti beinanvegin, at eisini fyri tær var hetta eitt gott og trygt stað, sigur hon. At mammurnar vóru glaðar fyri barnagarðin sást eisini aftur í starvsfólkahópinum. Tí umframt tey sjálvbodnu og hini starvsfólkini vóru eisini fleiri mammur, sum fyri árum

